

України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 20.11.2018).

5. Особливості тактики проведення окремих слідчих дій : навч. посіб. / О. О. Андреев, Д. Д. Заяць, В. В. Колесніков та ін. ; за заг. ред. Д. Д. Заяця ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : ХНУВС, 2011. 184 с.

6. В. І. Галаган, І. В. Басиста. Процесуальний порядок і тактика пред'явлення для впізнання позавізуальним спостереженням того, кого впізнають : монографія. Київ : КНУВС, 2007. 236 с.

7. Смыслов В. И. Свидетель в советском уголовном процессе : учеб. пособ. М. : Высшая школа 1976. С. 134.

8. Ластов С. И. Тарасенко Ф. Г. Допрос – важнейшее следственное действие. Киев : Высшая школа МВД УССР. 1969. С. 24.

Одержано 24.11.2018

УДК 351.74(477)

Аліна Віталіївна ШУЛЬГА,

*слухач 2 курсу магістратури факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

Вікторія Володимирівна АРЕНДАР,

*слухач 2 курсу магістратури факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7350-8217>*

Науковий керівник:

Вадим Сергійович СЕЛЮКОВ,

*доцент кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету № 3 Харківського національного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук*

ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ ТА ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» на законодавчому рівні були закріплені такі принципи діяльності поліцейських: принцип верховенства права;

принцип дотримання прав і свобод людини; принцип законності, відкритості та прозорості; принцип політичної нейтральності; принцип взаємодії із населенням на засадах партнерства; принцип безперервності.

Принцип взаємодії Національної поліції і громадськості є основною керівною засадою спільної діяльності поліцейських структур та інститутів громадянського суспільства, які здійснюються з метою забезпечення громадського порядку [1].

Пріоритетне завдання українського поліцейського полягає в реагуванні на вже скоєні злочини та покарання винних, коли ж мета поліцейських зарубіжних країн разом із громадськістю створити безпечне середовище для кожного, тобто сприяти попередженню виникнення фактів злочинних проявів.

Взаємодія представляє собою залучення законослухняних громадян до співпраці з поліцією для зменшення та попередження злочинності, розробці методів вирішення проблем громад, яка ґрунтується на довірі та повазі з обох сторін.

В. І. Курило та У. В. Рамазанова визначили взаємодію громадських організацій з органами Національної поліції такою, що являє собою передбачену законами та підзаконними актами, узгоджену за своїми цілями, завданнями діяльність усіх суб'єктів щодо попередження правопорушень, яка спрямована на недопущення виникнення причин та умов правопорушень, їх профілактику, налагодження зв'язків з населенням і громадськістю, розробку спільних заходів з профілактики правопорушень у країні з найменшими витратами сил, засобів і часу [2, с. 69].

Для того, щоб підвищити рівень довіри до поліції необхідно знизити страх громадян щодо злочинності та збільшити почуття безпеки, що досягається при ефективній та дієвій взаємодії.

Тобто, взаємодія відбувається за схемою: поліція взаємодіє з громадськістю, а ті в свою чергу, спираються на поліцію, щоб допомогти у надзвичайних ситуаціях та приборкати безлад. Поліція та громадськість повинні все більше усвідомлювати, що вони партнери, яким необхідно активно працювати.

В. Б. Авер'янов відмічає, що у взаємодії поліції з громадськістю має втілюватись у новому, якісно відмінному від колишнього, правовому режимі регулювання взаємозв'язків

між державою (її органами та посадовими особами) і громадськими організаціями. Ця якість означає, що громадянин ніби стає «рівноцінним» учасником стосунків з державою [3, с. 149]

В нашій державі програма законодавчо закріплений порядок взаємодії поліції з громадськістю бере свій початок з прийняття у 2000 році Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону».

Відповідно до ст. 1 Закону громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону можуть бути створені на засадах громадської самодіяльності як зведені загони громадських формувань, спеціалізовані загони (групи) сприяння Національній поліції та Державній прикордонній службі України, асоціації громадських формувань тощо [4].

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону створюються на добровільних засадах у складі не менше ніж 10 осіб та діє на основі положення (статуту) про нього. Рішення про їх створення приймається на зборах громадян. Основними завданнями громадських формувань є надання допомоги поліцейським у інформуванні та запобіганні злочинам та правопорушенням, забезпеченні порядку, у забезпеченні безпеки дорожнього руху.

Відповідно до пунктів 5 та 6 частини третьої ст. 13 Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» члени громадських формувань мають право відвідувати театри, стадіони, інші громадські місця і приміщення за згодою власника чи уповноваженого ним органу для переслідування правопорушника, який переховується, або припинення адміністративних правопорушень чи злочинів. А в разі участі спільно з прикордонниками у пошуку порушників кордону за згодою громадян або власника підприємства, установи, організації чи уповноваженого ним органу та в присутності їхніх представників члени громадських формувань мають право входити у будь-який час доби до житлових приміщень, на територію і в приміщення підприємств, установ, організацій та оглядати транспортні засоби підприємств, установ та організацій, житлові та інші приміщення громадян, а також їхні земельні ділянки [4].

Також, для профілактики злочинів та правопорушень громадські формування мають право застосовувати окремі заходи – перевіряти у громадян документи, що посвідчують їх особу; відвідувати громадські місця та приміщення для припинення правопорушень; тимчасово відстороняти водіїв від керування транспортними засобами.

Отже, основна ціль громадського формування – це бажання захищати батьківщину об'єднаннями соціально активними, патріотично налаштованими громадянами, що позитивно вказується на рівні довіри населення до поліції, а також може призвести до зниження рівня злочинності в країні.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 12.11.2018).

2. Курило В. І., Рамазанова У. В. Адміністративно-правові засади діяльності громадських об'єднань в Україні : монографія. Київ : БУБіП України, 2016. 222 с.

3. Авер'янов В. Б. Державне управління у змісті предмета адміністративного права. *Вісник академії правових наук України*. 2004. № 2/37 С. 139–149.

4. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону : закон України від 22.06.2000 № 1835-III // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1835-14> (дата звернення: 12.11.2018).

Одержано 21.11.2018

